

РЕШЕНИЕ

№ 2738

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **989** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение № 20210779/11.17.2021г. по НАХД 13163/2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 133 състав. С решението е изменено наказателно постановление (НП) № 29-0000512/24.07.2019г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИАГИТ), с което за нарушение на чл.24, ал.1 във вр. с ал.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа (Наредбата), на основание чл.81, ал.2 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ) на касатора имуществена санкция, като е намален размерът на последната от 2000 лв. на 1000 лв.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Становище в този смисъл изразява и прокурорът.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно

легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

От фактическа страна районният съд приел, че в периода от 24.04.2019 г. до 24.06.2019 г. била извършена проверка на дейността на касатора, която констатира общо 11 нарушения свързани с тази дейност, а именно - посредническа такава. Във връзка с констатираните нарушения били издадени предписания за отстраняването им на основание чл. 78, ал. 1 от ЗНЗ, вр. чл. 22 от ЗАНН. За всяко едно от нарушенията бил даден срок за неговото отстраняване. Протоколът бил връчен на 19.06.2019 г. на представител на дружеството. Предписание № 1 гласяло, че регистрираният посредник по наемане на работа с удостоверение № 2156/24.11.2016 г. с безсрочна валидност трябва да води електронен регистър на търсещите и установените на работа лица съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, вр. ал. 2 от Наредбата. Срокът за изпълнение на това предписание бил 20.06.2019 г. На 24.06.2019 г. бил съставен акт № 29-0000512 за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу дружеството за това, че в качеството му на регистриран посредник по наемане на работа не води електронен регистър на търсещите и установените на работа лица, в т. ч. и на конкретно посочено лице. Въз основа на така съставения АУАН на 24.07.2019 г. било издадено процесното НП, с което на дружеството била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 / две хиляди/ лева.

От правна страна районният съд приел, че НП е издадено от компетентен за това орган предвид Заповед № 3-0171/11.02.2016 г. - на длъжност главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ към ИАГИТ. Съгласно чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на ИАГИТ инспекторите имат право да съставят акт за установяване на административно нарушение и образуват административнонаказателно производство. Поради това, в случая актосъставителят се явява компетентно да образувано административнонаказателно производство. Разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН са спазени, доколкото АУАН е съставен в присъствието на един свидетел по съставянето на акта, като препис от последния е връчен на представител на санкционираното лице. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП, доколкото нарушението е извършено на 10.03.2019 г., констатирано е на 24.04.2019 г., като АУАН е съставен на 24.06.2019г. НП е издадено на 24.07.2019 г. Видно от приложената по делото разписка от куриерска фирма НП е било връчено на 26.07.2019 г. на адреса на фирмата, където е прието срещу подпис от управителя на фирмата. В АУАН и в обжалваното НП достатъчно пълно и логично са описани относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, вкл. и такива по извършването му, като ясно е посочено в какво се изразява нарушението – дружеството в качеството му

на регистриран посредник по наемане на работа, притежаващо Удостоверение за регистрация № 2156/24.11.2016г. с безсрочна валидност не е изпълнило задълженията си да води електронен регистър на търсещите работа лица, в който да вписва данни за такива лица, с което е нарушило чл. 24, ал. 1, вр. ал. 2 от Наредбата. На следващо място, не е налице липса на яснота – кое е предприятието на работодателя, респективно кое е мястото на извършване на нарушението, а именно по седалището на юридическото лице. Посочена е и датата на нарушението – 10.03.2019 г. – датата, на която е бил сключен договорът за посредничество и от която дата е възникнало задължение за дружеството да води електронен регистър, в който да впише данни за лицето. По тези съображения районният съд приел, че липсва нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, както и на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съставеният АУАН съдържа законовите реквизити, като в него са отразени обстоятелствата по извършваната проверка, фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация. Идентична е ситуацията и с издаденото НП. Районният съд приел и, че към момента на проверката, извършена на 24.06.2019 г., от обективна страна, дружеството е осъществило вмененото му нарушение по чл. 24, ал. 1, вр. ал. 2 от Наредбата. Доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна (безвиновна) изобщо не следва да бъде обсъждан въпроса за субективната страна на деянието.

Настоящият състав споделя изцяло тези съображения, но не и извода, че случаят не следва да бъде определен като „маловажен“. Неотносима е разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) в случая, съответно - предвидените предпоставки за прилагането му, тъй като НП не е издадено на основание разпоредби от същия конекс. Приложимата санкционна норма за процесното нарушение е чл.81, ал.2 ЗНЗ. Преценени в съвкупност, обстоятелствата по делото налагат извода, че нарушението, макар и несъмнено установено, представлява маловажен случай съгласно чл.28 от ЗАНН. За отстраняване на последиците му е достатъчно изпълнението на даденото задължително предписание. В допълнение следва да се отбележи и, че ако се приеме, че нарушението не е било отстранено към датата на съставяне на АУАН, то тъй като тази дата е след срока, определен за изпълнението на предписанието, нарушението би се изразявало именно в това неизпълнение.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на касатора за разноски. Такива са направени в общ размер на 670 лв. – хонорари за адвокат за двете инстанции, платени съгласно отбелязването в представените договори за правна защита и съдействие от 21.10.2019г. и 20.12.2021г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20210779/11.17.2021г. по НАХД 13163/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 29-0000512/24.07.2019г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 670 (шестстотин и седемдесет) лева - разноски по

делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.